

66

Dobrý den,

BODY

tímto žádám o informace dle přílohy.

S pozdravem a přáním hezkého dne,

Statutární město Ostrava
magistrát – odbor dopravně správních činností

ZPRACOV.	DOŠLO	Č. DOPOR.
Lip	08-04-2016	email
UKL. ZNAK 240.6	PŘÍLOHY	POČET LISTU 2
SK. ZN. / LH. 51	Č. J. 133 026	

Žádost o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

Podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, žádám o poskytnutí následujících informací:

1. zaslání kopie spisového materiálu Policie ČR, dálniční oddělení, Ostrava,
2. zaslání protokolu o ústním jednání, které se konalo dne 10. 6. 2015 v 10:00 hodin v budově Magistrátu města Ostravy,

a to vše ve věci vedené u Magistrátu města Ostravy pod spisovou značkou S-SMO/090240/15/DSČ.

V odpovědi prosím vždy uvádějte naše č. j.: **11046**.

Současně prosím o doručování na tuto e-mailovou adresu, tedy

Předem děkuji za kladé a rychlé vyřízení

Magistrát města Ostravy
odbor dopravně správních činností

Č. j.: SMO/133026/16/DSČ
Sp. zn.: S-SMO/133026/16/DSČ/2
INF - 66/2016/zák. č. 106/1999 Sb.

V Ostravě dne 20. dubna 2016

ROZHODNUTÍ

Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností, jako povinný subjekt podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl, že žádost, kterou dne 08. 04. 2016 podal ve smyslu ustanovení § 4 téhož zákona

I)
o zaslání kopie spisového materiálu Policie ČR, dálniční oddělení, Ostrava,

II)
o zaslání protokolu o ústním jednání, které se konalo dne 10. 06. 2015 od 10:00 hodin v budově Magistrátu města Ostravy,

a to vše ve věci vedené u Magistrátu města Ostravy pod spisovou značkou S-SMO/090240/15/DSČ, se ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 téhož zákona

o d m í t á .

Odůvodnění

Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností, byla doručena dne 08. 04. 2016 žádost účastníka řízení o poskytnutí informace podle ustanovení § 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve které požaduje zaslání kopie spisového materiálu Policie ČR, dálniční oddělení, Ostrava a protokolu o ústním jednání, které se konalo dne 10. 06. 2015 od 10:00 hodin v budově Magistrátu města Ostravy, vše ve věci vedené u Magistrátu města Ostravy pod spisovou značkou S-SMO/090240/15/DSČ v souvislosti se správním řízením vedeným pro spáchání skutku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) pro porušení ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a v návaznosti na ustanovení § 9 odst. 1 písm. u) vyhlášky č. 30/2001 Sb., Ministerstva dopravy a spojů, kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích.

Magistrát města Ostravy uznal obviněného zastoupeného vinným spácháním přestupku, jehož se měl dopustit tím, že dne 03. 03. 2015 v 15:36 hodin řídil na dálnici D1 osobní motorové vozidlo tovární značky Jeep Grand Cherokee, přičemž když se nacházel na 357,5 km, mimo obec Ostrava, překročil nejvyšší dovolenou rychlost danou dopravním značením B 20a „Nejvyšší dovolená rychlost“ – 80 km/h, neboť silničním laserovým rychloměrem PolCam PC2006 byla vozidlu naměřena okamžitá rychlost 123 km/h, čímž byla překročena nejvyšší dovolená rychlost mimo obec o 39 km/h. Přestupku se dopustil v období 12 po sobě jdoucích kalendářních měsících podruhé.

Dne 04. 08. 2015 bylo cestou zmocněnce podáno odvolání, které Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy pod sp. zn. DSH/28889/2015/ a zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil, neboť neshledal důvod k jeho zrušení či změně. Rozhodnutí tak nabylo právní moci dne 26. 02. 2016.

Ke dni podání odvolání tedy byl v pozici účastníka v řízení, vedeného pod sp. zn. S-SMO/090240/15/DSČ, z něhož část spisu požaduje. Patří tak do okruhu osob, které mají právo nahlížet do spisu podle ustanovení § 38 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), včetně práva na pořízení kopie spisu.

Podle ustanovení § 2 odst. 3 InfZ se zákon nevztahuje na poskytování informací, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, a dalších informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací. Zvláštní úpravu poskytování informací zde představuje právě ustanovení § 38 správního řádu, který má aplikační přednost před informačním zákonem v případě, že se jedná o realizaci práv spojených s nahlížením do spisu.

Judikatura Nejvyššího správního soudu se již zabývala vztahem k ustanovení § 38 správního řádu (nahlížení do spisu) a informačního zákona. Dovodila přitom, že tato právní úprava institutu nahlížení do spisu požadavek komplexnosti zvláštní zákonné úpravy oproti úpravě obsažené v informačním zákonu splňuje. Ustanovení § 38 správního řádu totiž upravuje jak okruh osob, jímž takové právo svědčí (odst. 1,2), tak práva spojená s nahlížením do spisu (odst. 4), postup v situacích, kdy je nahlížení do spisu odepřeno (odst. 5), postup ve zvláštních případech (odst. 3, podle něhož se postupuje, požadují-li o „nahlížení“ do spisu osoby nevidomé), i postup v situacích, kdy část spisu poskytnuta být nesmí (odst. 6). Požaduje-li účastník řízení kopii předmětného spisového materiálu, vzhledem k tomu, že nahlížení do spisu podle ustanovení § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou, se informační zákon neužije. To sice neznamená, že správní řád jakožto celek je vůči informačnímu zákonu zvláštním předpisem, avšak jde-li fakticky o realizaci procesního práva účastníka řízení na seznámení se s obsahem spisu, má přednost aplikace ustanovení § 38 správního řádu před informačním zákonem.

Tento právní názor lze rovněž opřít o rozsudek NSS č.j. 9 Ans 7/2012-56, ve kterém se mimo jiné uvádí, že „Přesvědčení povinného subjektu o tom, že požadovaná informace nespadá pod režim zákona o svobodném přístupu k informacím, nezbavuje tento subjekt povinnosti vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti dle ustanovení § 15 odst. 1 informačního zákona podané v režimu tohoto zákona. Závěr o tom, že se jedná o informaci, jejíž poskytování upravuje zvláštní zákon (§ 2 odst. 3 informačního zákona), v sobě již zahrnuje věcné posouzení žádosti, jež musí být možné přezkoumat v odvolacím, případně v navazujícím soudním řízení.“.

Nahlížení do spisu je tedy zvláštním institutem vůči obecné úpravě poskytování informací a je natolik komplexně upraveným specifickým postupem poskytování informací, že je subsumovatelné pod ustanovení § 2 odst. 3 zákona InfZ, z něhož plyne, že zákon o svobodném přístupu k informacím se nevztahuje na poskytování informací podle zvláštního právního předpisu. Spis příslušné spisové značky, jehož faktickou část okopírování a zaslání žadatel požaduje, je tedy správním spisem, a na základě ustanovení § 38 správního řádu má tedy žadatel právo bezprostředně se seznámit s jeho obsahem a také právo na pořízení kopií listin z něj. O jeho účastenství v řízení ve věci, pro kterou byly spisy založeny, není pochyb. Jeho podstatou je vztah „nahlízejícího“ k věci, který odůvodňuje poskytnutí i takových informací, které by obecnou cestou musely být odepřeny. Obsahem tohoto práva je fyzický a v zásadě neomezený přístup k originálu správního spisu a tím spojená možnost činit si výpisy a pořizovat kopie. Takto konstruované právo rozšiřuje možnosti přístupu k informacím pro vybrané skupiny osob. Je nerozhodné, že podání bylo nazváno jako žádost o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Podání se totiž v souladu s ustanovením § 37 odst. 1 správního řádu posuzuje podle skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno. Ve své podstatě jde fakticky o realizaci procesního práva účastníka řízení na seznámení se

s obsahem spisu, tudíž má přednost aplikace ustanovení § 38 správního řádu před informačním zákonem. Za těchto okolností lze oprávněně žádost o zaslání kopii listin ze spisového materiálu podřadit pod žádost o pořízení fotokopie spisu ve smyslu ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu. Vyjádřené stanovisko je v kontextu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 08. 2008 čj. 2 As 38/2007-78, www.nssoud.cz.

Na základě výše uvedeného povinný subjekt rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, a žádost odmítl ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů s tím, že na zaslání kopie spisů není právní nárok, avšak není tímto dotčeno právo na pořízení kopie spisů v rámci institutu „nahlížení do spisu“ ve smyslu ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat podle ustanovení § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí ke Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, a to prostřednictvím podání u povinného subjektu - Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností. Patnáctidenní lhůta pro podání odvolání začíná plynout dnem následujícím po dni doručení písemnosti adresátovi, přičemž v případě, kdy adresát nebyl při doručení písemnosti zastížen, a písemnost byla uložena u doručovatele, se podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu pokládá písemnost za doručenou desátým dnem od data uložení. V souladu s ustanovením § 85 odst. 1 správního řádu má včas podané odvolání odkladný účinek. Podle ustanovení § 82 odst. 2 musí mít podané odvolání náležitosti uvedené v ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu, tedy z něj musí být patrné, kdo odvolání činí, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu je napadáno a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy.

„otisk úředního razítka“

Rozdělovník:

1 x spis

DSC6 (66)

Vážení,

BODY

tímto podávám odvolání proti rozhodnutí o žádosti o informace ze dne 20. 4. 2016, sp. zn. S-SMO/133026/16/DSČ/2.

S pozdravem

Ing.

MAGISTRÁT MĚSTA OSTRAVA odbor dopravné správních činností		Č. dopor. <i>l-mail</i>
Došlo: 28-04-2016	Zpracováno	
Č. j.: 161964	Ukl. znak <i>JS</i>	
Přílohy: 1	<i>JS</i>	

Vážení,

tímto podávám odvolání proti rozhodnutí o žádosti o informace ze dne 20. 4. 2016, sp. zn. S-SMO/133026/16/DSČ/2.

S pozdravem

Ing.

28.4.2016

Krajský úřad Moravskoslezského kraje

28. října 117

702 18 Ostrava

prostřednictvím

Magistrátu města Ostravy

Prokešovo náměstí 8

729 30 Ostrava

Ke sp. zn.: S-SMO/133026/16/DSČ/2

INF - 66/2016/zák. č. 106/1999 Sb.

Žadatel:

Ing. ...

Povinný subjekt:

Magistrátu města Ostravy

Nadřízený orgán:

Krajský úřad Moravskoslezského kraje

ODVOLÁNÍ

proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, proti Magistrátu města Ostravy ze dne 20. 4. 2016, sp. zn. S-SMO/133026/16/DSČ/2 / INF - 66/2016/zák. č. 106/1999 Sb.

K Magistrátu města Ostravy (dále jen „povinný subjekt“) byla dne 7. 4. 2016 podána žádost o poskytnutí informací (dále jen „žádost“) dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“) od pana Ing.

(dále jen

„žadatel“).

Touto žádostí žadatel požadoval poskytnutí informace poskytnutím části spisového materiálu, tj. kopie spisového materiálu policie a protokolu o ústním jednání, které jsou vedeny výše uvedeným správním orgánem pod sp. zn. S-SMO/090240/15/DSČ.

Tato žádost byla povinným subjektem odmítnuta rozhodnutím ze dne 20. 4. 2016, sp.zn. S-SMO/133026/16/DSČ/2 / INF - 66/2016/zák. č. 106/1999 Sb.

Povinný subjekt postupoval v rozporu s informačním zákonem, když na žádost žadatele neposkytl část spisového materiálu.

Žadatel zastává názor, že pokud žádal podle informačního zákona pouze o část správního spisu, má podle téhož zákona nesporný nárok na jeho poskytnutí.

Žadatel považuje za zcela zásadní pro tuto věc názor vyslovený Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 22. 1. 2014, č. j. 7 As 61/2013 - 40: *„Při posuzování vztahu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a jiného předpisu, který upravuje poskytování informací v určité oblasti života společnosti, je v každém konkrétním případě třeba posoudit povahu informací požadovaných žadatelem s ohledem na předmět úpravy zvláštního právního předpisu a jeho rozsah a povahu, aby nedošlo k situaci, kdy není žadateli informace poskytnuta vůbec, anebo je mu poskytnuta pouze její část v rozsahu zvláštního právního předpisu, čímž by využitelnost informace pro žadatele mohla být zbytečně snížena.“*

V citovaném rozsudku dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že se žádost měla vyřídit podle informačního zákona, ač žádost žadatele bylo možné vyhodnotit též jako žádost o nahlížení do spisu. Jelikož však informační zákon (na rozdíl od správního řádu) umožňoval poskytnutí požadovaných informací způsobem, který požadoval žadatel, měl povinný subjekt tuto žádost vyhodnotit jako žádost podle informačního zákona a požadované informace poskytnout, neboť v opačném případě by požadovaná informace nebyla poskytnuta vůbec. K takovému závěru Nejvyšší správní soud došel úvahou, že je nutné upřednostnit právo na informace před přepjatým formalismem.

Je tedy zřejmé, že pokud žadatel žádá o informace, na které dopadá úprava dvou právních předpisů, využije se ten právní předpis, který umožňuje poskytnutí informací způsobem podle

žádosti o informace. Jinými slovy, nemůže nastat situace, kdy nejsou žadateli informace poskytnuty jen proto, že jeden z aplikovatelných právních předpisů neumožňuje poskytnutí informací způsobem podle žádosti o informace.

Na překážku takovému závěru není ani ustanovení § 2 odst. 3 informačního zákona, který je důvodem předmětného rozhodnutí o odmítnutí žádosti, stanoví, že se informační zákon „nevztahuje na poskytování informací, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, a dalších informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací“, kdy takovým zvláštním zákonem by měl být institut nahlížení do spisu dle správního řádu. K tomu se lze opět odkázat na judikaturu: „Nejvyšší správní soud je toho názoru, že ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím je třeba užít právě v případě, kdy žadatel požaduje kompletní správní spis ve své věci.“ (Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, čj. 2 As 38/2007 – 78)

Lze tak konstatovat, že jelikož zmocněnec žadatel žádal o poskytnutí části správního spisu, měl na její poskytnutí podle informačního zákona nárok, neboť dle výše citovaného rozsudku se uplatní výluka užití informačního zákona podle jeho § 2 odst. 3 pouze tehdy, pokud účastník žádá o kompletní správní spis ve své věci. Zmocněnec žadatel však žádal pouze o část správního spisu (kopii spisového materiálu policie a protokol o ústním jednání). V takovém případě se žádosti o informace z obsahu správního spisu vyřizují podle informačního zákona, což lze z posledně citovaného rozsudku dovodit argumentem *a contrario*.

Vzhledem k výše uvedenému navrhuji zrušení rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 20. 4. 2016, sp. zn. S-SMO/133026/16/DSČ/2 / INF - 66/2016/zák. č. 106/1999 Sb., a poskytnutí požadované informace.

(V řízení o žádosti prosím vždy uvádějte naše č. j. 11046)

Prosím o doručování na emailovou adresu _____

V Praze dne 27. 4. 2016

Ing.

66

Magistrát města Ostravy
odbor dopravně správních činností

Předání odvolání

Č. j.: SMO/166291/16/DSČ/
Sp. zn.: S-SMO/133026/16/DSČ
INF-66/2016/zák. č. 106/1999

Krajský úřad
Moravskoslezský kraj
Odbor dopravy
28. října 117
702 18 Ostrava

Vyřizuje:
Telefon:
Fax:
E-mail:

Datum: 3. dubna 2016

Ing. Žádost o poskytnutí informace - předání odvolání

Podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „InfZ“), předáváme odvolání, které podal

Ing.

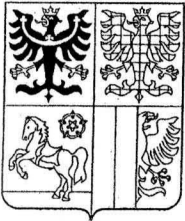
proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací ve smyslu InfZ.

Odvolatel podal dne 08.04.2016 žádost o vyhotovení a zaslání části spisu vedeného pod sp. zn. S-SMO/090240/15/DSČ, který je evidován na účastníka , v souvislosti s porušením pravidel provozu na pozemních komunikacích. V zákonné lhůtě bylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti, neboť povinný subjekt dospěl k závěru, že ustanovení § 38 správního řádu (nahlížení do spisu) je speciální právní úprava oproti obecné právní úpravě obsažené v InfZ.

Odvolatel v podání namítá, přičemž se odvolává na právní závěr z rozsudku NSS č.j. 7 As 61/2013 - 40, že pokud žadatel požádal o informace, na které dopadá právní úprava dvou právních předpisů, tak se využije ten právní předpis, který umožňuje poskytnutí informace způsobem podle žádosti o informace, tudíž dovozuje že „nemůže nastat situace, kdy nejsou žadatelé informace poskytnuty jen proto, že jeden z aplikovatelných právních předpisů neumožňuje poskytnutí informací způsobem podle žádosti o informace“. Rovněž vyjádřil žadatel právní názor, že povinný subjekt tuto žádost nevyhodnotil jako žádost o informace podle InfZ.

Povinný subjekt má za to, že zákon o informacích se na poskytnutí informace požadované žadatelem nevztahuje, neboť poskytnutí informace v podobě kopie správního spisu nebo jeho části v tomto případě upravuje zvláštní zákon, konkrétně ustanovení § 38 správního řádu. Tudíž máme za to, že informace nebyla poskytnuta s odkazem na výluku upravenou v § 2 odst. 3 zákona o informacích, neboť účelem zákona o svobodném přístupu k informacím totiž není nahradit postup upravený v režimu zvláštních předpisů. Rovněž se nedomníváme, že „žádost o informace“ nebyla vyřizena ve smyslu informačního zákona, neboť o odmítnutí žádosti bylo rozhodnuto v návaznosti na ustanovení § 15 odst. 1 InfZ.

Přílohy: 1/spis

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
Odbor dopravy
28. října 117, 702 18 Ostrava

DSC 6
66/2016
66

Čj: MSK 61590/2016
Sp. zn.: DSH/13153/2016
067.1 V5
Vyřizuje:
Odbor: Odbor dopravy
Telefon:
Fax:
E-mail: posta@msk.cz
Datum: 19. 5. 2016

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne 20. 5. 2016

03

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy (dále „krajský úřad“), v přenesené působnosti na základě § 67 odst. 1 písm. a) zák. č. 129/2000 Sb., o krajích, § 89 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 16 zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále „zák. o informacích“), na základě odvolání **Ing. [redacted]** (dále „žadatel“), přezkoumal rozhodnutí Magistrátu města Ostravy (dále „magistrát“) ze dne 20. dubna 2016, čj. SMO/133026/16/DSC/Kuč, o odmítnutí žádosti o informace podle § 15 odst. 1 zák. o informacích, a rozhodl takto:

Podle § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání **zamítá** a napadené rozhodnutí se **potvrzuje**.

Odůvodnění

Žadatel podal u magistrátu dne 7. 4. 2016 žádost o informaci podle zák. o informacích, přičemž žádal o zaslání kopie spisového materiálu Policie ČR, dálniční oddělení, Ostrava, zaslání protokolu o ústním jednání, které se konalo dne 10. 6. 2015 v 10:00 hodin v budově Magistrátu města Ostravy, a to vše ve věci vedené u Magistrátu města Ostravy pod spisovou značkou S-SMO/090240/15/DSC. Požádal o doručování na e-mailovou adresu [redacted] s označením čj. 11046.

Magistrát napadeným rozhodnutím žádost o informaci odmítl.

V řádně a včas podaném odvolání žadatel namítá, že pokud požádá pouze o část správního spisu, má nárok na jeho poskytnutí, odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 4. 2014, čj. 7 As 61/2013 – 40, s tím, že pokud žadatel žádá o informace, na které dopadá úprava dvou právních předpisů, využije se ten právní předpis, který umožňuje poskytnutí informací způsobem podle žádosti o informace, jinými slovy, nemůže nastat situace, kdy nejsou žadateli informace poskytnuty jen proto, že jeden z aplikovatelných právních předpisů neumožňuje poskytnutí informací způsobem podle žádosti o informace. Na překážku takovému závěru není podle odvolatele ani § 2 odst. 3 zák. o informacích, odvolatel v tomto směru odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, čj. 2 As 38/2007 – 78. Odvolatel tedy zastává názor, že žádal-li o poskytnutí části správního spisu, měl na poskytnutí této části nárok, neboť podle posledně cit. rozsudku se výluka podle § 2 odst. 3 zák. o informacích uplatní pouze tehdy, pokud účastník žádá o kompletní správní spis ve své věci,

Zavedli jsme systém environmentálního řízení a auditu

tel.: 595 622 222
fax: 595 622 126
ID DS: 8x6bxsd

IČ: 70890692
DIČ: CZ70890692
Úřední hodiny Po a St 9.00–17.00; Út, Čt 9.00–14.30; Pá 9.00–13.00

Bankovní spojení: Česká spořitelna, a. s. – centrála Praha
č. účtu: 1650676349/0800

www.msk.cz

z toho odvolatel *a contrario* dovozuje, že žádá-li účastník pouze o část spisu, žádost se vyřídí podle zák. o informacích. Žádá o doručování na e-mailovou adresu [redacted] dále žádá o uvádění „našeho čj.“ 11046.

Krajský úřad přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy a dospěl k následujícím závěrům.

Žadatel je zmocněncem účastníka řízení o přestupku, které je vedeno u magistrátu pod sp. zn. S-SMO/090240/15/DSČ, a ve vztahu k němuž žádal o poskytnutí informace formou zaslání části spisu. Je tedy osobou, která má podle § 38 odst. 1 správního řádu právo nahlížet do spisu, a to v neomezeném rozsahu a i po pravomocném skončení řízení. (Magistrát v rozhodnutí nesprávně uvádí, že žadatel je účastníkem řízení a že má právo nahlížet do spisu podle § 38 odst. 2 správního řádu, tato dílčí nesprávnost však neměla žádný vliv na výsledek posouzení žádosti.)

Judikatura Nejvyššího správního soudu týkající se práva na informace a jeho vztahu k právu na nahlížení do spisu podle správního řádu se v průběhu času názorově vyvíjela, a to i v návaznosti na samotné změny právní úpravy, a to jak změny správního řádu, tak zákona o informacích. Novější judikatura Nejvyššího správního soudu se přitom přiklání k názoru, že právní úprava institutu nahlížení do spisu podle (nového) správního řádu je natolik komplexní, že vylučuje aplikaci zák. o svobodném přístupu k informacím, včetně případů, kdy účastník řízení požaduje informaci v podobě kopie správního spisu.

Krajský úřad v tomto směru odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, čj. 2 As 38/2007 – 78: „*Právě požadavek komplexnosti úpravy splňuje institut nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu. Ten totiž upravuje jak okruh osob, jimž takové právo svědčí (odst. 1, 2 – žalobci ve zde posuzovaném případě takové právo jednoznačně svědčilo), tak práva spojená s nahlížením do spisu (odst. 4), postup v situacích, kdy je nahlížení do spisu odepřeno (odst. 5), postup ve zvláštních případech (odst. 3, podle něhož se postupuje, požádají-li o „nahlížení“ do spisu osoby nevidomé), i postup v situacích, kdy část spisu poskytnuta být nesmí (odst. 6). Rozhodnutí, jímž je vysloveno, že se nepovoluje nahlížet do správního spisu (odst. 5), je navíc přezkoumatelné ve správním soudnictví (...). Z uvedeného je patrné, že ustanovení § 38 zakotvuje natolik komplexní postup při poskytování informací, který je podřaditelný pod ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím. (zvýrazněno krajským úřadem)“ a dále: „Vzhledem k tomu, že nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou, se zákon o svobodném přístupu k informacím vůbec neužije. Výslovně to stanoví § 2 odst. 3 tohoto zákona [Zákon se nevztahuje na poskytování (...) informací podle zvláštního právního předpisu.]“ V nyní účinném znění § 2 odst. 3 cit. zák. zní: „Zákon se nevztahuje na poskytování informací (...), pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování...“, to však podle krajského úřadu na výše vyloženém stanovisku Nejvyššího správního soudu nic nemění, neboť jde jen o jinou formulaci téhož. Ke stejnému závěru pak dospěl Nejvyšší správní soud také v rozsudku ze dne 13. 12. 2012, čj. 7 Ans 18/2012 – 23.*

Žadatel z citovaného rozsudku 2. senátu „*a contrario*“ dovozuje, že se zák. o informacích užije tehdy, jestliže žadatel nežádá kompletní spis, ale pouze jeho část. S tímto výkladem však krajský úřad nesouhlasí. Jestliže soud dovodil, že § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou a představuje komplexní právní úpravu postupu při poskytování informací, takže se zák. o informacích neužije, pak stejný závěr musí platit bez ohledu na to, zda žadatel žádá všechny informace ze spisu, nebo jen některé. Podle § 38 odst. 4 správního řádu je totiž s právem nahlížet do spisu spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu *nebo jeho části*. Jestliže tedy osoba uvedená v § 38 odst. 1 správního řádu může prostřednictvím institutu nahlížení

do spisu získat jak všechny informace ze spisu, tak informace jen z části spisu, pak musí být nahlížení do spisu komplexní právní úpravou ve vztahu k zák. o informacích jak v případě žádosti o celý spis, tak v případě žádosti o část spisu, bez ohledu na to, jak rozsáhlá tato část je. Žadatel by tedy místo logického argumentu „a contrario“ měl spíše použít argument „a maiori ad minus“, tj. jestliže je aplikace zák. o informacích vyloučena u žádosti o celý spis, je tím spíše vyloučena u žádosti o část spisu.

Pokud jde o druhý rozsudek, na který žadatel odkazuje, tedy rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 4. 2014, čj. 7 As 61/2013 – 40, pak ten na nyní projednávanou věc nedopadá. Tento rozsudek řešil situaci, kdy podle zvláštního zákona (zák. č. 140/1996 Sb., o zpřístupnění svazků vzniklých činností bývalé Státní bezpečnosti) bylo možné žádat jen o některé informace z těch, které žadatel požadoval, ve zbylém rozsahu měla být jeho žádost vyřízena postupem podle zák. o informacích. V nyní projednávané věci však všechny informace, jejichž poskytnutí se žadatel domáhá, jsou obsahem správního spisu, do něhož má právo nahlížet. V tomto rozsudku také mimochodem soud zmiňuje jako příklad komplexní úpravy ve smyslu § 2 odst. 3 zák. o informacích právě § 38 správního řádu, s odkazem na předchozí judikaturu.

Pokud pak jde o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2012, čj. 9 Ans 7/2012 – 56, na který odkazuje magistrát v napadeném rozhodnutí, tento rozsudek se přímo nezabývá otázkou poskytnutí informace, neboť jde o žalobu na nečinnost. Nicméně kromě výše cit. rozsudku 2. senátu jde o jediný rozsudek Nejvyššího správního soudu, v němž šlo o situaci, kdy o informaci ze spisu žádal účastník řízení (resp. osoba s právem nahlížet do spisu). V závěru tohoto rozsudku přitom Nejvyšší správní soud *obiter dictum* odkazuje právě na výše cit. rozsudek 2. senátu s tím, že „nahlížení účastníka řízení do spisu podle správního řádu je specifickým a komplexně upraveným postupem poskytování informací, na které se informační zákon nevztahuje, neboť se jedná o zvláštní právní úpravu ve smyslu § 2 odst. 3 tohoto zákona“, aniž rozlišuje mezi žádostí o celý spis a žádostí o část spisu.

Krajský úřad tedy uzavírá, že zák. o informacích se na poskytnutí informace požadované žadatelem nevztahuje, neboť poskytnutí informace v podobě kopie části správního spisu v tomto případě komplexně upravuje zvláštní zákon, konkrétně § 38 správního řádu. Magistrát tedy postupoval správně, pokud požadovanou informaci žadateli neposkytl s odkazem na výlukou upravenou v § 2 odst. 3 zák. o informacích. S ohledem na vše shora uvedené krajský úřad odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dále odvolat (§ 91 odst. 1 správního řádu).

Rozdělovník

1. Účastníci řízení:
2. Na vědomí:

Ing. [REDACTED]
Magistrát města Ostravy

